

disse Skatter, og at de ikke ere saa gale, som Oppositionen vil gøre dem til. Det Arbejde er altsaa gjort, saa at det behøvede det ærede Medlem ikke at gaa saa stærkt løs paa. Derimod kan jeg nok forstaa, at man vilde gøre sig megen Umage for at bevise Olfattens Uretfærdighed; men jeg tror nu alligevel ikke, at man kommer saa let til at overbevise Befolkningens store Mængde derom. Det skulde jo ret skræmme alle, at Olfattens vendte den tykke Ende nedad, og at det store Forbrug af bayersk Olf ligger nedester. Mig forekommer det, at det i denne Henseende stiller sig med Olfet som med andre Ting, at der er en Del af Forbruget, der kan betegnes som et ganske almindeligt Nødtvangsforbrug, og en stor Del af Forbruget, som fremkommer ved Selskabelighed og den Slags, og som altsaa er et Lüksusforbrug. Der kan ikke være Tale om andet, end at Lüksusforbrug af saadanne Artikler navnlig maa fremkomme der, hvor der er forholdsvis bedst Raad dertil. Det er selvfølgelig, at der inden for alle Klasser gives Mennesker, som drive saadant Lüksusforbrug ud over rimelige Grændser selv for et Lüksusforbrug, og at der derfor selv i Arbejdernes Klasse kan finde et Lüksusforbrug Sted, som gaar ud over alle Grændser og kan ruinere Folk, er ganske klart, men det beviser ikke noget med Hensyn til, at det egentlige Forbrug af bayersk Olf hviler paa dem, der have nogenledes Raad til at konsumere bayersk Olf, og derfor mener jeg, at man trostigt kan gaa til Bestatning deraf, især da det herfra allerede i 1871—72 er blevet sagt, at bayersk Olf i særlig Grad egner sig til Bestatning. Det vil jo være ganske naturligt, at man, naar man bestatter Brændevin, ogsaa bestatter bayersk Olf, og der har jo været stillet den Fordring, at man skulde bestatte bayersk Olf i Forhold til Spritindholdet deri. Det synes jo ikke uretfærdigt, naar man bestatter Brændevin, at man ogsaa bestatter bayersk Olf i Forhold dertil. Jeg kan meget godt være med dertil, ja, jeg synes endog, at det vil være ganske rimeligt, at man bestatter bayersk Olf i langt højere Forhold end efter det Alkoholinhold, som man kan regne ud, at det har, thi det er ikke alene Alkoholinholdet i Bajerens, der gør den tiltrækkende, men ogsaa dens øvrige Egenskaber, saa det er fuldt forsvareligt at bestatte den ogsaa efter disse andre Egenskaber og altsaa højere, end dens Spritindhold egentlig kunde give Anledning til. Naar man nu vil opstille det Spørgsmaal: Er det forsvareligt at bytte disse to Artikler med hinanden, maa Svaret for mit Bedkommende blive et ube-

tinget Ja. Disse to Ting kunde godt have mod hinanden, thi hvad man gavner ved at opgive Sukkerstatten, er alle Familiens Medlemmer, smaa og store, Kvinder og Børn og dem, man vil gavne ved at unnlade Bajer-afgiften er væsentlig kun Mænd, og det er endogsaa kun en meget lille Procentdel af Mændene, for hvem den vil blive nogen sølelig Byrde. Jeg mener, at en Del af begge Skatter selvfølgelig træffe de samme Samfundslag, men de træffe dem dog ikke paa samme Maade, og derfor er det ogsaa let forstaaeligt, at overalt, hvor man kommer omkring i Befolkningen, er man klar over, at dette Spørgsmaal er et, man kan overse; der er Tal, som man tilstrækkelig kan overskue og tilstrækkelig klart kan se Enden paa. Befolkningen er i Stand til at kunne udregne for sit eget Bedkommende, hvad den har mest Fordel af at betale Afgift af, enten af bayersk Olf eller af Sukker. Svaret derpaa er for den almindelige Befolkning jaaret til at give. Naar man derimod kommer til at drive et stort Vindehuggeri med, om en Position skal sættes op af industrielle Hensyn eller en anden sættes ned af lignende Hensyn, er det vanskeligt for Befolkningens store Masse at se, om den faar noget derved, eller den bliver taget ved Næsen af et eller andet industrielt Hensyn. Derfor mener jeg, at Svaret absolut vil blive dette: at det er fuldt forsvareligt og rigtigt at bytte disse to Artikler med hinanden. Og at gøre det paa et Tidspunkt som dette synes jeg ogsaa er ganske rigtigt. Hele vor Toldpolitik her i Landet er forsumpet, og Befolkningen er derfor meget træet og ked af at se paa alle disse endeløse Forhandlinger, som aldrig nogensinde have givet andet Resultat end at fylde Rigsdagstidende med Taler og Betænkninger, medens det hele er blevet til ren unyttig Snaf. Derfor er det slet ikke naturligt, at Befolkningen siger: Skulde det dog ikke være muligt, at man en Gang imellem kunde faa et eller andet virkelig nyttigt, som vi virkelig kunde komme til at fornemme og mærke som noget, der kom til at gøre nogen Nytte. Jeg tror, at dette saa langt fra vil komme til at spænde Ben for Toldlovsbehandlingen, at jeg endog er overbevist om, at det at man en Gang tager fat paa et Sted, hvor Befolkningen kan komme til at overse, hvad den vil faa, vil gøde nyt Blod og nyt Liv i Bevægelsen, saa at det bliver muligt at komme ud af den aldeles doktrincære Behandling af Spørgsmaalet, som man har været inde paa, dette doktrincære Vindehuggeri paa Toldspørgsmaalet, som vi maa ud af. Denne Opfattelse vokser mere og mere i Befolkningen,